

నమ్మకం

బస్టాండ్ సెంటర్లో ఉన్న ఆ మెడికల్ షాప్

ఎప్పుడూ బిజీగా ఉంటుంది. వచ్చిన కస్టమర్స్ అందరికీ ఒక్కొక్కరికీ మందులు ఇచ్చి పంపిస్తున్నాడు మురళి. అందరినీ పంపించి ఇంకా అక్కడే నిల్చుని ఉన్న ఒక పదహారేళ్ళ కుర్రవాణ్ణి చూశాడు.

అతడు వచ్చి చాలా సేపయింది. ఏదో అడగాలని తటపటాయిస్తున్నాడు. అతడు దేనికో సంకోచపడు

ఉన్నానండీ, అందరూ నన్ను హేళన చేస్తున్నారు. పాస్ కాకపోతే మా తలిదండ్రులు కూడా ఊరుకోరు. ఏ షాపులో అడిగినా అసలు మందులే లేవంటున్నారు. దీనంగా చెప్పాడు ఆ విద్యార్థి.

మురళికి జాలేసింది. కొన్ని టాబ్లెట్స్ తీసి ఇచ్చాడు.

-నందివాడ నిర్మల శాంతకుమారి

'పోనీలెండి ఫూర్ ఫెలో, పైగా ఈ సంవత్సరం మంతా వేస్తవుతుంది.' జాలిగా చెప్పాడు మురళి.

+ + + +

'హలో సార్, మెనీ మెనీ థాంక్స్ సార్. మీ దయవల్ల పదో తరగతి పాసయ్యాను. ఆర్థినరీ పాసే అనుకోండి. మీ మాత్రం బాగా పనిచేశాయి. అసలు నిద్రరానేలేదు.' చాలా ఉత్సాహంగా చెప్పి, మురళికి, ప్రాప్రైటరుకి స్వీట్స్ ఇచ్చాడు ఆ విద్యార్థి.

'నీ కృషి, పట్టుదలే నీ ఉత్తీర్ణతకి కారణాలు మధ్య నాదేముందయ్యా' స్వీటు తీసుకుంటూ అన్నాడు మురళి.

'మా స్నేహితుల ఎగతాళికి నన్ను గురికాకుండా చేశారు. మా పేరెంట్స్ కూడా చాలా సంతోషించారు సార్, ఇంతకీ ఆ మాత్రం పేరెంటి సార్?'

'నిద్రరాకుండా మాత్రం లేవు. అటువంటివి ఉన్నా ఆరోగ్యానికి హానికరం' ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు.

'మరి నాకిచ్చిన మాత్రం... అర్థోక్టిలో ఆగి పోయాడు.

ఏం చెప్పతాడా అని పరాంకుశం గారు కూడా మురళి వంక చూశారు.

'నీ ఒంటి బలహీనతే నీ నిద్రకు ముఖ్యకారణం. అదిగాక మాత్రవేసుకుంటే నిద్ర రాదు, అన్న నమ్మకంతో నువ్వు ఆ మాత్రంపై ఆధారపడ్డావు. అందుకే నీకు బి కాంప్లెక్స్ మాత్రం ఇచ్చాను. మాత్రం మీద పూర్తి విశ్వాసంతో, నామీద నమ్మకంతో నీవు పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణుడయ్యావు' నవ్వుతూ చెప్పాడు.

ఆ విద్యార్థితో పాటు, పరాంకుశం గారు కూడా నిర్ఘాంతపోయారు. మానసిక ప్రభావం కూడా ఒకరకమైన మందేనని తెలుసుకున్నారు.

తున్నాడని గ్రహించాడు మురళి

'ఏం కావాలి బాబూ?' అని అడిగాడు మురళి.

'మీ దగ్గర నిద్రరాకుండా మాత్రం ఉన్నాయా సార్. నేను పదవ తరగతి చదువుతున్నాను. పరీక్షలు దగ్గరకు వచ్చాయి. పుస్తకం ముడతేనే నిద్రాస్తోంది' కొంచెం సిగ్గుపడుతూ అడిగాడు.

'మాత్రం అలవాటు చేసుకోకూడదు బాబూ, పట్టుదలగా చదివితే నిద్ర నీజోలికే రాదు.'

'లేదండీ ఎంత పట్టుదలగా ఉన్నా నిద్ర ముంచుకొస్తోంది. నేను స్కూలులో చాలా వెనుకబడి

'ఎలా వేసుకోవాలి సార్' ఆ మాత్రం వంక చూస్తూ అడిగాడు.

'రోజూ రెండు వేసుకోవాలి' డబ్బులు తీసుకుంటూ చెప్పాడు మురళి.

'ఎంతసేపు మెలకువగా ఉండగలను? చదవ గలనా?' సంశయాత్మకంగా అన్నాడు.

'తప్పకుండా, నీవెంత సేపు చదవాలనుకుంటే అంతసేపు మెలకువగా ఉంటావ్. పడుకుంటే మటుకు నిద్రవస్తుంది' చెప్పి, వేరే చీటీ వస్తే అటువైపు చూశాడు.

